

Súd: Okresný súd Košice I
Spisová značka: 6T/27/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7120010987
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 06. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martin Baločko
ECLI: ECLI:SK:OSKE1:2021:7120010987.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Predseda senátu Okresného súdu Košice I JUDr. Martin Baločko v senáte zloženom z prísediach I. Y. a Z. N. na hlavnom pojednávaní konanom dňa 30.06.2021 v Košiciach takto

rozhodol:

obžalovaný :

I. S., XX.XX.XXXX v H., trvale bytom L. č. XX, H., adresa na doručovanie písomnosti S. č. XX, H.

uznáva sa vinným, že

-v nákupnom centre M. na námestí Q. č. X v H. v presne nezistenom čase v prvej polovici mesiaca máj 2014 vylákal od S. I. , Zdravotne ťažko postihnutého zamestnanca svojej obchodnej spoločnosti M. partners s.r.o. H. vedomí si jej nepriaznivej finančnej situácie poskytnutie peňažných prostriedkov pod zámienkou, že tieto budú použité ako vklad do spoločnosti na rozvoj firmy a menovaný sa stane jej spoločníkom, pričom navyše menovanému prisľúbil, že za neho bude uhrádzať jednotlivé splátky ním na daný účel vybraných spotrebných úverov na základe čoho S. I. dňa XX.X.XXXX uzatvoril so N. sporiteľňou a.s. G. úverovú zmluvu č. XXXXXXXXXXX na celkovú výšku úveru 17.000.-Eur, z ktorej dňa 22.5.2014 previedol bezhotovostným platobným príkazom zo svojho účtu sumu vo výške 9.000.-Eur na bankový účet obvineného a následne dňa 3.6.2014 uzatvoril s K. bankou a.s. G. zmluvu o úvere č. XXXXXXXXXXX na úver vo výške 2.880.-Eur, z ktorého dňa 3.6.2014 odovzdal obvinenému finančnú hotovosť vo výške 2.800.-Eur, pričom však dané odovzdané finančné prostriedky obvinený nepoužil dojednaným spôsobom a dňa 20.10.2014 svoju obchodnú spoločnosť previedol na tretiu osobu, čím tak podvodným konaním spôsobil poškodenému S. I. škodu vo výške 11.800.-Eur.

teda

-na škodu cudzieho majetku obohatil seba tým, že uviedol niekoho do omylu a spôsobil tak na cudzom majetku väčšiu škodu

tým spáchal

-prečin podvodu podľa § 221 ods.1, ods. 2 Tr. zák.

Za to mu súd ukladá

Podľa § 221 ods. 2 Tr. zák. § 42 ods. 1 Tr. zák., s použitím § 38 ods. 4, § 37 písm. m/, písm. h/ Tr. zák. pri nezistení existencie žiadnej poľahčujúcej okolnosti v zmysle § 36 Tr. zák. súhrnný trest odňatia slobody vo výmere dvadsať osem mesiacov nepodmienečne

Podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zák. ho súd pre výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. súd u obžalovaného zrušuje výrok o treste 8 mesiacov nepodmienečne, ktorý mu bol uložený trestným rozkazom Okresného súdu Košice I sp. zn. OT 22/21 zo dňa 08.03.2021 , právoplatného toho istého dňa ako aj výrok o treste odňatia slobody podmienečne na 2 roky so skúšobnou dobou v trvaní 5 rokov, ktorý mu bol uložený rozsudkom Špecializovaného trestného súdu Pezinok, pracovisko Banská Bystrica, sp. zn. 3T 3/2018 zo dňa 27.02.2018, právoplatného toho istého dňa, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia obsahovo na tento výrok nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu ku ktorej došlo zrušením stratili podklad.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. poriadku je obžalovaný povinný nahradiť poškodenému S. I., nar. X.XX.XXXX v H., trvale bytom H. G. XX, okres Košice- okolie škodu vo výške 11.800.-Eur.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátor Okresnej prokuratúry Košice I podal na súd obžalobu na obvineného Vincenta Majdaniča pre trestný čin podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona, na tom skutkovom základe ako je to uvedené v tejto obžalobe.

Súd vykonal na hlavnom pojednávaní dokazovanie výsluchom svedka poškodeného Miroslava Vavreka, prečítaním výpovede obžalovaného a svedka Tomáša Borzu , listinnými dôkazmi a pripojenými spismi a dospel ku skutkovým zisteniam uvedeným vo výrokovej časti tohto rozsudku. Vychádzal pri tom z nasledovného stavu:

Obžalovaný Vincent Majdanič v prípravnom konaní uviedol, že Miroslav Vavrek pracoval ako šofér pre jeho spoločnosť AB partners s.r.o., keď ho niekedy v roku 2014 požiadal o finančnú pôžičku pre spoločnosť, za čo mu ponúkol podiel vo firme, resp. ponúkol mu možnosť stať sa spoločníkom. Miroslav Vavrek súhlasil s tým, že mu požičia peniaze, avšak nechcel sa stať spoločníkom, lebo nechcel mať žiadne starosti. Spoločne s Miroslavom Vavrekom teda išli do banky, kde si navýšil svoj doterajší úver na 17.000.-Eur a z tohto úveru mu poskytol 9.000.-Eur. Následne Miroslav Vavrek vzal ešte jeden úver vo výške 2.880.-Eur, a z tohto úveru mu poskytol 2.800.-Eur. Tieto peniaze použil pre potreby spoločnosti a Miroslav Vavrek si sám z tržieb jeho spoločnosti strhával peniaze na splátky pre banky každý mesiac. Strhával si 250.-Eur a ešte 140.-Eur, čo bol dvojnásobok splátky pre ten druhý úver. V roku 2016 uzavreli spolu u notára uznanie dlhu. Odvtedy poškodenému zopár krát dal nejaké splátky v rámci finančných možností. Priznal, že byť na Ždiarskej č. 14 musel predať, lebo mal na neho exekúcie a vyplatil tak svoju hypotéku banke. Z predaja bytu sa mu nezvýšilo nič. Dodal, že Miroslava Vavreka do ničoho nenútil, že právo on sa sám ponúkol na pomoc. Záverom uviedol, že samozrejme poškodenému chce splatiť dlh. Na hlavnom pojednávaní sa obžalovaný nezúčastnil, nakoľko v deň pojednávania zaslal ospravedlnenie, ktoré však súd neakceptoval, nakoľko nespĺňalo náležitosti § 120 Tr. poriadku, pričom o termíne hlavného pojednávania vedel už dňa 24.05.2021, keď predvolanie na hlavné pojednávanie riadne prevzal, o čom svedčí aj doručka v spisovom materiály. Konat' bez prítomnosti obžalovaného navrhla aj prítomná prokurátorka Okresnej prokuratúry Košice I.

Svedok poškodený Miroslav Vavrek na hlavnom pojednávaní vypovedal prakticky zhodne ako v prípravnom konaní, pričom podrobne vysvetlil, akým spôsobom bol oslovený obžalovaným, aby mu požičal peniaze. Spoločne s ním bol oslovený aj Tomáš Borza, ktorý mu nakoniec peniaze nepožičal. Uviedol, že si navýšil úver v Slovenskej sporiteľni a z tohto navýšenia zaslal 9.000.-Eur na účet obžalovaného a následne bol znovu oslovený a požiadaný obžalovaným, aby mu ešte požičal nejaké peniaze, preto v poštovej banke vybral ďalší úver vo výške 2.880.-Eur a tieto osobne odovzdal obžalovanému. Dodal, že obžalovanému požičiaval peniaze ako fyzickej osobe a nie do firmy ako tvrdí obžalovaný. Dohoda medzi nimi bola taká, že samotný obžalovaný mal dávať splátky úveru na účet, avšak túto dohodu nedodrжал a nikdy nezaplatil žiadnu splátku. Následne začalo chodiť strašne veľa upomienok aj z Poštovej banky aj zo Slovenskej sporiteľne. Dodal, že sa cíti byť povedený, oklamáný, minimálne do výšky istiny, t.j. 11.880.-Eur. Obžalovaný spočiatku tvrdil, že si má okrem výplaty z tržieb sťahovať aj z dlhu, ale takáto možnosť neexistovala, pretože nešlo o vysoké tržby a ledva si stiahol za výplatu. Upozorňoval na to obžalovaného, na čo obžalovaný reagoval, že má byť kľudný, že on upomienky uhradí. K dnešnému dňu mu z uvedeného dlhu neuhradil nič.

Svedok Tomáš Borza v prípravnom konaní uviedol, a zároveň potvrdil výpoveď svedka - poškodeného ohľadom toho, že boli požiadaní obžalovaným o poskytnutie finančnej pôžičky potreby spoločnosti, resp. že sa môžu stať tichými spoločníkmi v jeho spoločnosti s čím však nesúhlasil, nakoľko nedisponoval finančnou hotovosťou a úver si brať nechcel. Potvrdil aj skutočnosť, že ako šoféri tak on ako aj Vavrek brali so súhlasom obžalovaného peniaze z tržieb za naftu a plus mzdu.

Z listinného dôkazu na č.l. 68 až 69 - správa SLSP a.s. a časť výpisu z osobného účtu poškodeného vyplýva skutočnosť o uzavretí úverovej zmluvy medzi uvedenou spoločnosťou a poškodeným zo dňa 19.5.2014 vo výške 17.000.-Eur. Zároveň z osobného účtu poškodeného vyplýva transakcia, keď na účet s IBANOM SK 38 0900 0000 0004 6441 6792 zaslal dňa 22.5.2014 finančnú sumu 9.000.-Eur.

Obdobné skutočnosti o nespornej veci ohľadom poskytnutia úveru poškodenému od poštovej banky vo výške 2.880.-Eur zo dňa 3.6.2014 vyplývajú z listinných dôkazov na č.l. 117-118. Z listinného dôkazu na č.l. 121 -124 -127 tzv. odpisu zo spoločného registra bankových operácií k osobe obvineného vyplýva stav dlžných úverov k predmetným dátumom a nezaplatených čiastok v jednotlivých bankách zo strany obžalovaného, čo dokumentovalo jeho finančnú situáciu v uvedenom čase.

Čiastočný výpis z listu vlastníctva č. 1029 na č.l. 128-131 dokumentuje skutočnosť, že Vincent Majdanič bol vlastníkom bytu na Ždiarskej č. 14, Košice, pričom z tohto výpisu je zrejmä exekúcia zo dňa 17.10.2016.

Z listinného dôkazu na č.l. 132 - 137 tzv. a 169 - 189 indikatívna informácia z Centrálného registra exekúcií dokumentuje rádovo množstvo exekúcií na obžalovaného už od roku 2015. Išlo o 22 exekučných konaní na obžalovaného. Tieto exekúcie sú aj staršieho dáta ako to vyplýva na č.l. 190 -192, kde už v roku 2005 boli vedené exekučné konania voči obžalovanému.

V rámci dokazovania súd na hlavnom pojednávaní oboznámil so spisovými materiálmi a to OS Košice II sp. zn. 7T 7/2018, OS Košice II sp. zn. 5T 80/17, OS Košice- okolie sp. zn. 6T 81/2017, OS Košice I sp. zn. 0T 22/21 ako aj spisový materiál Špecializovaného trestného súdu sp. zn. BB-3T/3/18. Tieto spisové materiály sú zaznamenané aj v odpise z registra testov, z ktorého vyplynula skutočnosť, že naposledy bol obžalovaný odsúdený Okresným súdom Košice I, sp. zn. 0T 22/21, kde pre prečin krádeže bol trestným rozkazom zo dňa 8.3.2021 odsúdený k nepodmienečnému trestu odňatia slobody vo výmere 8 mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. tento trestný rozkaz nadobudol právoplatnosť dňa 8.3.2021. Obdobne je potrebné jednak z pripojených spisov ako aj z odpisu z registra trestov upriamiť pozornosť aj na rozsudok Špecializovaného trestného súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 3T 3/88 zo dňa 27.2.2018 s právoplatnosťou dňa 27.2.2018, kde mu pre rôzne trestné činy bol uložený podmienkový trest odňatia slobody vo výmere 2 rokov so skúšobnou dobou, ktorá trvá doteraz vo výmere 5 rokov.

Prejednávaný trestný čin bol spáchaný v polovici mesiaca máj 2014 s dokonaním 22.5.2014.

Z charakteristiky na č.l. 143 vyplýva, že naďalej je k trvalému pobytu prihlásený na Ždiarskej ul. č. 14 v Košiciach, ženatý s jedným dieťaťom.

Po takto vykonanom dokazovaní podľa názoru súdu v rozsahu potrebnom na náležité zistenie skutkového stavu a v rozsahu nevyhnutnom na meritórne rozhodnutie a vyhodnotením dôkazov podľa svojho vnútorného presvedčenia založenom na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne, ako to predpokladá ustanovenie § 2 ods. 12 Trestného poriadku súd dospel k záveru o vine obžalovaného.

Súd na základe vykonaného dokazovania nemal žiadne pochybnosti o tom, že obžalovaný uviedol do omylu poškodeného Miroslava Vavreka a na škodu jeho majetku sa obohatil a spôsobil takýmto činom väčšiu škodu. Obrana obžalovaného, že Miroslava Vavreka do ničoho nenútil a že sa mu dokonca on sám ponúkol je vyvrátená výpoveďou svedka poškodeného, ako aj svedka Borzu, ktorí zhodne uviedli, že boli požiadaní obžalovaným o poskytnutie pôžičky, s čím súhlasil v podstate len poškodený a svedok Borza nie.

To, že došlo zo strany poškodeného k navýšeniu jeho úveru, resp. založenia nového úveru v poštovej banke, to sporné nie je a to nepopiera ani samotný obžalovaný, avšak obžalovaný už v čase, keď žiadal tieto finančné prostriedky, vedel, že nebude schopný tento dlh voči poškodenému splatiť, čo dokumentuje celý rad listinných dôkazov, ktoré boli vykonané na hlavnom pojednávaní prečítaním, ako aj to dokumentuje odpis z registra trestov, kde u obžalovaného ide o osobu s bohatou kriminálnou minulosťou, hlavne majetkového charakteru.

Obžalovaný vzhľadom k svojej finančnej situácii už v čase, keď žiadal od poškodeného pôžičku, vedel, že nebude schopný takúto sumu vrátiť, nakoľko jeho finančná situácia, rádové množstvá exekúcií na jeho osobu dokumentujú skutočnosť, že konal v úmysle vylákať od poškodeného finančné prostriedky. Žiadny spôsobom nepreukázal obžalovaný splatenie čo i len časti požičaných peňazí v prospech poškodeného, resp. v prospech jednotlivých bánk, ako to bolo dohodnuté s poškodeným. Tvrdenie obžalovaného, že časť dlhu splatil, resp. že uhradil nejaké splátky pre poškodeného, resp., že si sám poškodený mohol z tohto dlhu ukrajovať z jednotlivých tržieb, je vyvrátené tvrdením poškodeného, ktorému súd nemá dôvod neveriť, pretože jeho výpoveď s opiera o fakty, je podporená výpoveďou svedka Borzu a samotný poškodený jednoznačne potvrdil, že z týchto tržieb si ledva stiahol za naftu, ktorú prejazdil a za výplatu, aj keď ide o neštandardný postup odmeňovania zamestnanca zamestnávateľom, čo svedčí o zodpovednosti obžalovaného ako podnikateľa.

Obžalovaný svojim konaním naplnil všetky pojmové znaky skutkovej podstaty trestný čin podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona po stránke objektívnej v tom, že na škodu cudzieho majetku obohatil seba tým, že uviedol niekoho do omylu a spôsobil tak na cudzom majetku väčšiu škodu a po stránke subjektívnej v tom, že predmetného konania sa dopustil v priamom úmysle.

Vzhľadom ku skutočnosti, že samotná trestná činnosť bola dokonaná v roku 2014 a obžalovaný ako už bolo spomínané od tejto doby bol niekoľkokrát súdom trestaný súd vo vzťahu k odsúdeniu Špecializovaného trestného súdu v Banskej Bystrici, ako aj poslednému odsúdeniu Okresným súdom Košice I tak ako to je vyššie konštatované, ukladal súhrnný trest odňatia slobody. Keďže v danom prípade sa jedná o prečin podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 2 Tr. zákona, kde zákonnou sadzbou tohto prečinu je odňatie slobody na jeden rok až 5 rokov a keďže u obžalovaného nezistil žiadnu poľahčujúcu okolnosť v zmysle § 36 Tr. zákona a práve naopak zistil priťažujúce okolnosti v zmysle § 37 písm.h/ a písm. m/ Tr. zákona mu súd uložil trest odňatia slobody za aplikácie § 38 ods. 4 Tr. zák. na samej spodnej zákonom zvýšenej trestnej sadzby o jednu tretinu vo výmere 28 mesiacov, pričom zároveň zrušil výroky o trestoch vyššie spomínaných rozsudkov Špecializovaného trestného súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 3T 3/218 zo dňa 27.2.2018, ako aj trest uložený mu trestným rozkazom Okresného súdu Košice I sp. zn. 0T 22/21 zo dňa 8.3.2021.

Uvedený trest súd považuje za nevyhnutný a zároveň aj postačujúci pre dosiahnutie účelu trestu, ktorým v prípade obžalovaného je zabrániť mu v páchaní ďalšej trestnej činnosti.

Zároveň súd v zmysle návrhu poškodeného zaviazal obžalovaného na náhradu škody vo výške 11.800.- Eur, nakoľko táto bola preukázaná, riadne a včas uplatnená, doslova nesporná, pričom je možné konštatovať, že sa jedná len o istinu, ktorú si poškodený uplatňuje, avšak v konečnom dôsledku doplatil na podvodné konanie obžalovaného v oveľa väčšej miere, čo aj preukázal a dokumentujú to aj listinné dôkazy ohľadom zostatkov jeho dlhov z predmetných úverov.

To boli dôvody pre ktoré okresný súd rozhodol tak ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od jeho vyhlásenia, cestou tunajšieho súdu na Krajský súd Košice.